

ע"פ 2330/23 - אביעד ויסולי, מרים ויסולי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2330/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערים: 1. אביעד ויסולי
2. מרים ויסולי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים
בחיפה מיום 15.3.2023 בח"נ 23092-05-21
שניתנה על ידי כבוד השופטת ס' גץ-אופיר

בשם המערערים: עו"ד אביעד ויסולי

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (השופטת ס' גץ-אופיר) מיום 15.3.2023 בח"נ 23092-05-21 (להלן: ההליך), שבה נדחתה בקשת המערערים לפסילת המותב.

1. נגד המערערת התנהל בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה הליך הנוגע לשני דו"חות חניה שעליהם ביקשה להישפט. ביום 14.9.2022 התקיים דיון הקראה, במהלכו ביקש המערער, עורך דין במקצועו שייצג את המערערת בהליך, להסב את אחד מדו"חות החניה על שמו. המותב נעתר לבקשה והורה על פתיחת הליך נפרד נגד המערער בעניין דו"ח זה (ח"נ 55391-09-22). לפיכך, ההליך נגד המערערת המשיך להתנהל בנוגע לדו"ח אחד בלבד.

2. ביום 8.3.2023 התקיים דיון הוכחות בהליך. המערערת לא התייצבה לדיון ויוצגה בו על ידי המערער.
עמוד 1

כעולה מהפרוטוקול, בתחילת הדיון חל בלבול ביחס לזהות הנאשם בהליך. על רקע זאת, ביקש המערער להבהיר כי ההליך דנן עוסק בדו"ח הרשום על שם המערער, ולא בדו"ח האחר שהוסב על שמו. לאחר חילופי דברים בין הצדדים, נתן המותב את החלטה הבאה:

"בשל בלבול אותו יצר ב"כ הנאשמת [המערער], הוסב הדוח שלפני לשמו, ועל כן, מורה על הסבתו מחדש על שם הגברת מרים ויסולי [המערער]. כפי שהובהר היטב לעיל, ככל שהנאשמת היה מעלה טענה זו כטענה מקדמית, ניתן היה לפעול אף לתיקון כתב האישום באופן שיתווספו פרטים חסרים, אך הנאשמת העדיף להמתין לפתח ישיבת ההוכחות לאחר שביהמ"ש שמע כבר את התייחסותו העניינית לגופן של העבירות המיוחסות לו ולגב' ויסולי, על מנת לנסות ולקעקע את כתב האישום מיסודו".

בהמשך הוסיף המותב והבהיר כי "למען הסר ספק, כינויו של ב"כ הנאשמת, כנאשמת, נעשתה לאור הבלבול שנוצר כתוצאה מהתנהלות ב"כ הנאשמת ודבריו כפי שהובאו בפרוטוקול דיון מיום 14.9.22". בתום הדיון הרשיע המותב את הנאשמת בעבירה של חניה על מדרכה שלא נקבעה כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 6(ב1) לחוק עזר לחיפה (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ה-1985 ולפי תקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, והשית עליה קנס מרבי בסך של 3,600 ש"ח.

3. ביום 8.3.2023, בסמוך לאחר מתן פסק הדין, נתן המותב החלטה נוספת בה ביקש להצר על הטעויות שנפלו בפרוטוקול הדיון מאותו היום:

"בשל תקלה במערכת 'נט המשפט' שארעה במהלך הפרוטוקול (התנתקויות ברשת פעם לפעם שגרעו תיקונים בפרוטוקול, ושיבשו את הכתוב בו), נפלו טעויות באופן הצגת ב"כ הנאשמת כנאשמת ולהיפך, וכן נרשמו הפעלים בהחלטות בלשון זכר לגבי הנאשמת, ובלשון נקבה לגבי ב"כ הנאשמת. בית המשפט מתנצל על טעויות אלה".

4. ביום 14.3.2023 הגישו המערערים בקשה לפסילת המותב, ובה הלינו על הטעויות שנפלו בשמות הצדדים בפרוטוקול הדיון. לשיטתם, "ממקרא הפרוטוקול עולה כי אין מדובר ב'טעות טכנית' של השופטת אופיר ביחס לזהות הנאשם" וכי עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי "הכרעת הדין וגזר הדין בתיק זה לא ניתנו נגד הנאשמת בתיק זה אלא כנגד המבקש שפרטיו מפורטים בכותרת הפרוטוקול ובו הוא מכונה 'הנאשמת'". בנוסף, טענו המערערים כי "הושמט מהפרוטוקול ועוותו משפטים רבים של המבקש [המערער], של ב"כ המשיבה ושל השופטת [...] באופן שהפרוטוקול אינו משקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון". לנוכח "כמות האי-דיוקים, החוסרים ומצגי השווא בפרוטוקול ביחס לנאמר ולמתרחש בדיון", הודיעו המערערים כי בכוונתם להגיש בקשה לביטול פרוטוקול הדיון ופסק הדין שניתן, אך זאת רק לאחר שהמותב יפסול עצמו מלדון בהליך.

5. המשיבה התנגדה לפסילת המותב, וביום 15.3.2023 דחה המותב את הבקשה. נקבע כי לאחר שההליך דנן הסתיים בפסק דין אין עוד מקום להגשת בקשת פסלות, הצופה פני עתיד. בצד האמור, הוסיף המותב והתייחס לטעות שנפלה בפרוטוקול הדיון מיום 8.3.2023, בציינו כי:

"בשל טעות, הדו"ח שנידון ביום 8.3.2023, נידון כדו"ח שהוסב על שם ב"כ הנאשמת, כנאשם. נראה כי הנאשם היה מודע לטעות זו, אך בחר להפנות את תשומת לב לכך שבתיק הנדון הוא משמש כבא כוח הנאשמת, ולא כנאשמת, רק במהלך ישיבת ההוכחות. או אז המשיך הדיון לעניין זהות הנאשם או הנאשמת, ולאחר דין ודברים ניתנה בעניין החלטה

המורה על הסבת הדו"ח לשם הנאשמת, ככל שהוסב בטעות לשם בא כוחה. בית המשפט נתן באותו מעמד הוראה לקלדנית, להחליף את המילה 'הנאשם' ב-'ב'כ הנאשמת' בגוף הפרוטוקול. ככל הידוע לבית המשפט, נעשה תיקון, אלא שאז נפלה מערכת 'נט המשפט' למספר דקות. כשהתחדש הדיון, לא שם בית המשפט לב לכך שהתיקון לא בוצע כנדרש ו/או במלואו, וכאן מקור טעות. ניתן לראות שבהמשך הדיון לאחר ביצוע התיקון שלא צלח בפרוטוקול בית המשפט, לא נפלו עוד טעויות בזהות הנאשם או הנאשמת, ובגוף הפועל המיוחס לה".

המותב הבהיר כי חרף טעות זו, כלל טענותיה ובקשותיה של המערערת נדונו והוכרעו במהלך הדיון, ובהתאם הוכרע דינה ונגזר דינה בתום ההליך. בנסיבות אלה, נקבע כי הגנתה של המערערת לא נפגעה, ולפיכך לא קמה עילה לפסילת המותב אף לגופו של עניין. לבסוף, ציין המותב כי "ככל שב"כ הנאשמת [המערער] יאשר זאת, יוציא בית המשפט נוסח חדש ומתוקן לפרוטוקול".

6. מכאן הערעור שלפניי, שבו שבים המערערים על טענותיהם בדבר השגיאות שנפלו בפרוטוקול הדיון מיום 8.3.2023, והם מוסיפים ומלינים על החלטת המותב לדחות את בקשת הפסלות. בתוך כך, נטען כי החלטת המותב "ניתנה לאדם הלא-נכון", שכן הבקשה הוגשה על ידי המערער עצמו כאשר "המערערת רק הופיעה בהודעה באורח טכני, כמשיבה, מאחר והתיק רשום על שמה". כן נטען כי לא ניתנה למערער זכות טיעון טרם דחיית בקשת הפסלות. בנסיבות אלו, סבורים המערערים כי קם חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב המצדיק את פסילתו מלדון בעניינם.

7. דין הערעור להידחות. כפי שנפסק לא אחת, הליכי פסלות צופים פני עתיד ומטרתם היא לבחון אם המותב יכול להמשיך לשבת בדיון, או שמא יש להעביר את הדיון בהליך שמתנהל בפניו למותב אחר (ע"א 8104/20 פלונית נ' פלוני, פסקה 5 (21.2.2021); ע"א 8860/20 ג'אבר נ' גבעון, פסקה 5 (21.1.2021)). משעה שניתן פסק דין בהליך נושא הערעור דנן, "דרך המלך" היא העלאת טענת הפסלות במסגרת הערעור על פסק הדין עצמו, ככל שיוגש (ע"א 2476/21 פלונית נ' פלוני, פסקה 5 (19.5.2021)).

8. אף לגופו של עניין, לא מצאתי כי טענות המערערים מקימות עילה לפסילת המותב. המותב הבהיר בהחלטתו מיום 15.3.2023 כי הטעויות שנפלו בשמות הצדדים בפרוטוקול הדיון הן טעויות טכניות באופיין, וכי ככל שבא-כוח המערערת יאשר זאת, יפורסם נוסח מתוקן של הפרוטוקול. המערערים לא עשו כן, וכפי שכבר נפסק בעבר, בקשת פסלות אינה תחליף לבקשה לתיקון פרוטוקול (ע"פ 1609/19 שוראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.3.2019)).

9. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ו בניסן התשפ"ג (17.4.2023).

ה נ ש י א ה